

ת"פ 10316/06/13 - מדינת ישראל נגד סאמי עשיו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 10316-06-13 מדינת ישראל נ' עשיו
לפני כבוד השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם
סאמי עשיו

06 דצמבר 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד בנימין נהרי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
2. לפי המיוחס בכתב האישום, ביום 29.5.13 בשעה 21:55 לערך, החזיק הנאשם ברכבו, סמוך למושב הנהג, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 9.83 גרם נטו.
3. הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו. הנאשם טען, כי אמנם נכח ברכב במועד הנזכר הסם אינו שלו ואף כפר בהיות המוצג סם מחוסר ידיעה.

התשתית העובדתית

4. ביום 29.5.13 נערכה תצפית ופעילות משטרתית בסמוך לביתו של הנאשם בעקבות מידע מודיעיני. התצפית בר ורטהיים הבחין בשניים - שבדיעבד התברר כי הם הנאשם ושרון סעדו - יוצאים מביתו של הנאשם, מסתובבים סביב הבנין, כאשר אחד נותן דבר מה לשני. לאחר מכן נכנסו השניים לרכבו של הנאשם ונסעו מהמקום (ת/14).
5. השוטרים רמי קרא, אלון גבאי וגל לוי עצרו את רכבו של הנאשם, בזמן שהנאשם נהג בו וסעדו ישב בכיסא

עמוד 1

שליד הנהג ובהמשך לכך ערכו השוטרים חיפוש ברכב (ת/11; ת/14; ת/15; ת/19).

6. בין כיסא הנהג למשענת היד של הנהג ברכבו של הנאשם תפסו השוטרים שקית של חומר שנחשד כסמים. החומר היה עטוף בניילון נצמד כחול. בדיעבד התברר, כי בשקית נמצא סם מסוג קוקאין במשקל 9.83 גרם נטו. ברכב גם נתפס גליל ניילון נצמד בצבע כחול וטלפונים של הנאשם. על הנאשם נתפסו 500 ש"ח. הנאשם נעצר והכחיש כי הסמים שלו (ת/2; ת/3; ת/4; ת/5; ת/9; ת/10; ת/11; ת/14; ת/15; ת/16; ת/19; ת/21; ת/22; ת/23; נ/5; פרוטוקול הדין, בעמ' 11 - 19, ובעמ' 22 - 23).

7. לאחר החיפוש ברכב, ערכו השוטרים גם חיפוש בביתו של הנאשם. בחיפוש נתפס ניילון נצמד בצבע כחול, הדומה לניילון שנתפס ברכב. לא נמצאו ממצאים נוספים (ת/11; ת/12).

8. למחרת, יום 30.5.13, נעתר בית המשפט לבקשת נציגי המשטרה למתן צו חיפוש בטלפונים של הנאשם שנתפסו (ת/17; ת/18). בית המשפט גם נעתר, באותו מועד, למתן צו חיפוש בביתו של חשוד נוסף בשם בר שתיו (נ/6).

גדר המחלוקת

9. השאלה הראשונה והעיקרית שבמחלוקת היא, האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה כי הסמים שנתפסו ברכבו הם שלו?

א. לטענת באת כוח התביעה, הראייה העיקרית העומדת לחובתו של הנאשם היא תפיסת הסמים ברכבו בצמוד לכיסא הנהג, וזאת בעת שהנאשם נהג ברכב. לראייה העיקרית קיים חיזוק בתפיסת ניילון נצמד בצבע כחול ברכבו ובביתו של הנאשם, הדומה לניילון שעמו נעטפו הסמים. עוד טענה, כי הנאשם לא הצליח לסתור את החזקה שלפיה הסמים שנתפסו ברכבו הם שלו. לטענתה, עדותו של הנאשם נעדרת כל מהימנות, הנאשם התחמק ממתן תשובות, ולא נתן תשובות כלל לרבות מהשאלות שנשאל.

ב. לטענת בא כוח הנאשם, יש ליתן אמון בגרסתו של הנאשם, ולא די במציאת הסמים ברכבו של הנאשם כדי להפיל, וזאת בעיקר משום שהסמים לא נתפסו עליו, והיה ברכב נוסע נוסף, שמעורבותו לא נחקרה דיה. גם אין במציאת ניילון נצמד כחול כדי להפיל את הנאשם, וזאת משום שמדובר בראיה הנמצאת בשימוש השוטף של הנאשם לצרכי עבודה.

10. מחלוקת שנייה עניינה בשאלה אם נפלו פגמים בחיפוש ובחקירה?

א. באת כוח התביעה טענה, כי לא נפלו פגמים של ממש בחקירה וההגנה מיקדה טענותיה בדבר פגמים בחקירה, רק בשל בהיעדר הגנה של ממש:

החיפוש בביתו של הנאשם נערך מלכתחילה ללא צו בהתקיים חשד סביר, לאחר שנמצאו סמים ברכב. למחרת החיפוש, הוצא צו חיפוש לצורך חדירה לטלפונים, וכן הוצא צו חיפוש בביתו של חשוד נוסף. על גבי טופס הבקשה לצו חיפוש, אמנם נרשמו בשגגה פרטים מתוך תיק אחר, אולם ניתן לכך הסבר בבית המשפט, שלפיו הפרטים עברו בשגגה בשמירת הטופס במחשב;

גם נמצאו פרטים מתוך תיק אחר על גבי דו"ח הפעולה, וזאת בשל שימוש בנייר העתקה ("קופי");

גם רישום מזכר באיחור על אודות תפיסת סכום של 500 ש"ח על הנאשם, אין לו כל השלכה על הממצאים בתיק;

התצפית ורטהיים רשם פרטים על אודות התצפית והדיווחים בזמן אמת, וגם אם תיקן בעדותו, כי הנאשם נכנס לבית ממול הבניין שבו הוא מתגורר ולא לבניין הסמוך, אין בכך כדי להעלות או להוריד מהראיות בתיק.

ב. במהלך ניהול התיק הועלו טענות רבות מצד בא כוחו של הנאשם בדבר מחדלי חקירה בתיק, אולם בסיכומיו מיקד טענותיו בנושאים הבאים:

לא צולם המקום שבו נתפסו הסמים ברכב;

סעדו לא נחקר באופן ראוי, לא נערך חיפוש בביתו ולא נעשה נסיון לגבות ראיות הקשורות אליו;

נערך חיפוש בביתו של הנאשם ללא צו והפנייה לבית המשפט נערכה רק למחרת.

11. מחלוקת שלישית עניינה בשאלה אם הנאשם הופלה ביחס לסעדו, שהיה עמו ברכב, ואם עומדת לו בהקשר זה טענה להגנה מן הצדק?

א. באת כוח התביעה טענה, כי הנאשם לא הופלה ביחס לסעדו, וזאת משום שהתשתית הראייתית הקיימת נגד הנאשם שונה מזו הקיימת נגד סעדו.

ב. בא כוח הנאשם טען, כי עומדת לו טענה להגנה מן הצדק, וזאת מן הטעם, כי הופלה ביחס לסעדו, אשר נסע עם נאשם ברכב, אולם לא הוגש נגדו כתב אישום. לטענתו, הנאשם נעצר יחד עם סעדו, כאשר הסם נמצא בין המושבים שבהם ישבו. עוד טען, כי בעוד שהנאשם מסר גרסה בחקירתו, סעדו שתק, ובכך יש חיזוק לראיות הקיימות נגדו. מכאן, שלטענתו, הראיות נגד סעדו אף חזקות יותר מהראיות התלויות ועומדות נגד הנאשם.

דין

"החזקה סם" - התשתית הנורמטיבית

12. "החזקה" מוגדרת בסעיף 34כד לחוק העונשין, כדלקמן:

"החזקה - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד".

13. סעיף 8 לפקודת הסמים המסוכנים מוסיף וקובע "דרכי החזקה", כדלקמן:

"לענין אישום בשל אחזקת סם מסוכן, אין נפקא מינה אם הסם המסוכן נמצא ברשותו של הנאשם, או ברשות המחזיק אותו מטעמו של הנאשם, או אם הסם של הנאשם נמצא ברשותו של אדם אחר ללא ידיעתו של אותו אחר, או אם הסם נמצא במקום שאינו ברשותו או שאינו נתון לפיקוחו או

להשגחתו של שום אדם."

14. בע"פ 250/84 הוכשט נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 813 (1986) טבע השופט (כתוארו אז) אהרן ברק את המושג "החזקה קונסטרוקטיבית", משמע מבחן השליטה בחפץ. בית המשפט העליון קבע, כי לצורך קביעת "החזקה" אין צורך שהחפץ יהיה בקרבתו הפיסית המיידית של השולט בו שכן אדם יכול לשלוט בחפץ הנשלט בין שהוא נמצא בידו ממש ובין בקרבתו. עוד קבע בית המשפט העליון, כי לענין העבירה של החזקת סם מסוכן, מושג השליטה משמעו, כי לאדם היכולת, על-פי מהלך העניינים הטבעי והרגיל, להגיע לעשייה פיסית בחפץ, או שבידו היכולת לקבוע את גורלו הפיסי של החפץ.

15. בהמשך להלכת הוכשט, נדון בבית המשפט מקרה דומה לענייננו בע"פ 7362/01 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (2) 241 (2002). באותה פרשה נתפס סם בסמוך לרגליו של נאשם שנהג ברכבו, והנאשם טען כי הסם אינו שייך לו. בית המשפט העליון (כבוד השופט יעקב טירקל) קבע, כי די בכך שחפץ מצוי בידיו של אדם או נמצא בשליטתו, כדי שתיווצר חזקה שבעובדה - המבוססת על נסיון החיים והשכל הישר - כי החפץ מצוי בחזקתו. משנוצרה חזקה שבעובדה רשאי הנאשם כמובן לסתור אותה, אולם מתן הסברים שאינם אמינים עלול דווקא לחזק את משקל הראיות היוצרות את החזקה שבעובדה.

הלכה זו חזרה ונשנתה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו, גם: ע"פ 4428/13 שטרית נ' מדינת ישראל (30.04.14); ע"פ 3487/12 גזאונה נ' מדינת ישראל (14.11.12); ע"פ 7282/08 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (13.10.10)).

האם עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה?

16. בהתאם להלכה של בית המשפט העליון, משנמצא הסם ברכבו של הנאשם, במרווח שליד כיסא הנהג שבו ישב, קיימת זיקה ושליטה של הנאשם בסם. החזקה מבוססת על נסיון החיים והשכל הישר, כי סם הנמצא ברכבו של אדם ובסמוך אליו שייך לו. מכאן, שעל הנאשם הנטל לסתור את החזקה שלפיה הסם שנמצא ברכבו - שייך לו.

17. האם עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה שלפיה הסמים שנתפסו בתוך רכבו הם שלו? התשובה על כך היא בשלילה, וזאת בעיקר שכאשר אני בוחנת את גרסתו של הנאשם במבחן השכל הישר, לא מצאתי כי גרסתו של הנאשם היא מהימנה.

18. מצאתי כי נמצאו סתירות בלתי מבוטלות בגרסתו של הנאשם: בחקירתו במשטרה מסר הנאשם, כי בעת שנסע ברכב עם סעדו, שוטרים סימנו להם לעצור והוא עצר בצד (ת/6). לעומת זאת, בחקירתו הנגדית הודה הנאשם כי לא עצר את הרכב בעת שראה את רכב המשטרה, אלא שהיה על המשטרה לחסום את רכבו על מנת שיעצור; בעוד שבחקירה טען הנאשם, כי אינו מוכן למסור את שמות הנוסעים ברכבו על מנת שלא להסתבך, בעדותו מסר, כי אינו יודע מי נסע ברכבו משום שנהג להשאיר את רכבו פתוח; ביחס לשאלות רבות ענה הנאשם "מה שאמרתי בחקירה", וזאת מבלי שמסר גרסה כלשהי בעדותו.

יתר על כן, הנאשם מסר גרסה בלתי הגיונית בעליל ביחס למספר נושאים: הנאשם טען כי מאן דהוא ככל הנראה השאיר את הסמים ברכבו ללא ידיעתו; הנאשם טען כי לא שם לב להימצאותם של הסמים ברכבו; הנאשם טען כי ייתכן ומישהו הכניס את הסמים לרכבו דרך החלון הפתוח (פרוטוקול הדיון, בעמ' 62 - 74).

19. מכאן שגרסתו של הנאשם, שלפיה מאן דהוא השאיר ברכבו, ללא ידיעתו, סם מסוג קוקאין במשקל 9.84 גרם - אינה מהימנה ואינה סבירה. בכך יש כדי לחזק את הראיות המפלילות הקיימות נגדו, ובעיקר הימצאות הסם ברכבו.

יתר על כן, לא זו בלבד שהנאשם מסר גרסה בלתי סבירה וקוהרנטית באשר להחזקת הסמים ברכבו והנסיבות שבהן נעצר על ידי המשטרה, אלא שגם נמצא חיזוק לעיסוקו של הנאשם בסמים, בכך שהחזיק ברכבו ובביתו ניילון נצמד הזהה לניילון שעמו נעטפו הסמים שנתפסו ברכבו.

לעניין זה אין כל נפקות לשאלה אם אכן עבד הנאשם בחברת מצבות, כטענתו. ייתכן גם, כי היה זקוק לניילון נצמד במהלך עבודתו. אולם, אין בכך כדי לסתור את הראייה, כי הניילון שימש גם לעטיפת הסמים שנמצאו ברכבו.

20. מכאן, כי הגעתי למסקנה, שלא עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה שלפיה הסמים שנמצאו ברכבו הם שלו.

האם נמצאו פגמים בחקירה שיש להם השלכה על הממצאים בתיק?

21. חלק ניכר מקו ההגנה של הנאשם בתיק מוקד בקיומם של פגמים בחיפוש ובחקירה. במהלך שמיעת התיק, נטען לקיומם של פגמים רבים, אולם בסופו של דבר מיקד בא כוח הנאשם, בסיכומיו, את טענותיו, לפגמים ספורים בלבד, שהם לטענתו הפגמים העיקריים.

22. השאלה היא, אפוא, האם נפלו פגמים בחיפוש וחקירה, ואם נפלו פגמים, האם יש בהם כדי להביא לזיכויו של הנאשם? התשובה לכך היא בשלילה. לשם הזהירות, אתייחס לטענותיו של הנאשם בכללותן, גם אלו שלכאורה נזנחו בסיכומי הנאשם.

23. לא מצאתי כי נפל כל פגם בעריכת החיפוש בביתו של הנאשם ללא צו. החיפוש בביתו של הנאשם נערך לאחר שנמצאו סמים ברכבו של הנאשם ויש בכך כדי להקים חשד סביר הנדרש לעריכת חיפוש בבית, ובפרט כאשר קיים חשש כי מעצרו של הנאשם יוביל להסתרת ראיות מפלילות הקיימות בבית, ככל שישנן. יתר על כן, גם אם היה נקבע, כי החיפוש בבית אינו כחוק, לא היתה לכך כל נפקות, משום שבחיפוש בבית לא נמצאו ראיות מפלילות של ממש נגד הנאשם.

24. גם לא מצאתי כי נפל פגם מהותי בבקשות שהגישה המשטרה לקבלת צווי חיפוש ביום 30.5.13, וזאת למעט טעות סופר שנפלה בכותרת הבקשה. להבדיל מטענותיו של בא כוח הנאשם, העובדות מלמדות, כי בית המשפט לא התבקש לתת צו לחיפוש בביתו של הנאשם, אלא התבקש לתת צו לחיפוש בטלפונים של הנאשם. במקביל גם התבקש בית המשפט לתת צו לחיפוש בביתו של חשוד נוסף, בשם בר שתיי, שבסופו של דבר לא נמצא דבר בעניינו. נכון אמנם, כי בראש הבקשה והצו צוינו בשגגה מספרי תיק שגויים. עם זאת, ניתן הסבר מספק, שלפיו מדובר היה באותה העת במערכת משטרתית חדשה ובשגגה לא עודכנו פרטי התיק, ונותרו פרטיו של תיק ישן (**פרוטוקול הדיון**, בעמ' 52 - 54).

25. גם לא מצאתי כי קיימים דו"חות חיפוש כפולים, שבכל אחד מהם צוינו פרטים שונים. הנחזה כדו"ח נוסף, אינו אלא העתק, שעליו מופיעים רישומים שעברו ב"נייר קופי" מתיק אחר. יש לציין לעניין זה, כי התרשמתי הן מתוך עיון בדו"ח והן מדברי השוטר גל לוי, כי ההסבר שלפיו מדובר בהעתק ברישומים כתוצאה מנייר קופי - הוא סביר ביותר ומתקבל על הדעת (**4/נ**; **פרוטוקול הדיון**, בעמ' 62).

26. נכון אמנם, כי המיקום המדויק שבו נתפסו הסמים ברכבו של הנאשם לא צולם כדבעי (**2/נ**). אולם, השוטרים פירטו בדו"חות הפעולה ובעדויות לפניי את המיקום במדויק שבין כיסא הנהג ומשענת הכיסא.

27. יתר על כן, היה על השוטרים לרשום מזכר בדבר תפיסת 500 ש"ח על הנאשם, מיד עם תום האירוע, ולא חמישה ימים אחריו (נ/5). עם זאת, לא היתה כל מחלוקת, כי סכום זה נתפס באירוע עצמו (ת/6; פרוטוקול הדין, בעמ' 50 - 51), וגם אם הדברים נרשמו באופן חסר, השלמה של החסרים, לאחר מספר ימים, אינו מהווה פגם של ממש שיש לו השלכה על הראיות בתיק.
28. לכך יש להוסיף, כי אמנם קיים פער בין האמור בדו"ח של בר ורטהיים ובין הדברים שמסר בעדותו בשאלה אם הנאשם נכנס לבניין הסמוך לבניין שבו התגורר, או לבניין שממול (נ/3; פרוטוקול הדין, בעמ' 29 - 30). עם זאת, לא מצאתי כי יש לפער זה כל משמעות. בסופו של דבר, אין מחלוקת, כי נמצאו סמים ברכבו של הנאשם והמחלוקת עניינה בשאלה אם הסמים הם שלו. מכאן, שלשאלה אם הנאשם נכנס לבניין הסמוך או לבניין אחר, אין כל השלכה על הממצאים שבתיק.
29. לא כל מחדל יוביל לזיכוי, אלא שנפקותו של המחדל תלויה בתשתית העובדתית שהציגה התביעה ובשאלה אם מדובר במחדל חמור שהוביל לקיפוח הגנתו של הנאשם (ע"פ 6460/12 **אחמד נ' מדינת ישראל** (2.01.14); ע"פ 1645/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.09.09); ע"פ 1977/05 **גולה נ' מדינת ישראל** (2.11.06); ע"פ 10735/04 **גולדמן נ' מדינת ישראל** (20.2.06)).
30. במקרה הנדון, נפלו בתיק מחדלי חקירה קלים, שרובם טכניים, ואין בהם כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם. מכאן, שאין למחדלים שנמצאו כל נפקות על התיק, ואין בהם כדי לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם.
- האם הנאשם הופלה ביחס לסעדו?
31. האם הנאשם הופלה ביחס לסעדו והאם עומדת לו בשל כך טענה להגנה מן הצדק? גם התשובה לכך היא בשלילה.
32. טענת הפליה עשויה, אמנם, לבסס עילה לביטול כתב האישום מכוח הדוקטרינה של "הגנה מן הצדק". נאשם יכול לטעון, בהקשר זה, כי הועמד לדין תוך הפלייתו לרעה ביחס לאחרים, שביצעו מעשי עבירה דומים, ולא הועמדו לדין, וכי יש בכך משום סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. טענת הפליה מתעוררת, לא אחת, ביחס למעורב אחר באירוע, שלא הועמד לדין (ישגב נקדימון **הגנה מן הצדק** מהדורה שנייה (2009), בעמ' 391 - 400).
33. עם זאת, אבחנה מותרת בין חשודים בשל נסיבות רלוונטיות לא תחשב כהפליה פסולה. בין היתר ניתן למנות את הנסיבות הבאות: התשתית הראייתית נגד כל אחד מהמעורבים; חומרת המעשים המיוחסים לכל אחד מהחשודים; מעורבותו של כל אחד מהחשודים; עבר פלילי ועוד (שם, בעמ' 404 - 409). מכאן, שעל הטוען לאכיפה בררנית להראות, כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון ביניהם מצדיק התייחסות דומה בהגשת כתב אישום (ע"פ 3215/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.8.08)).
34. במקרה שלפניי, לא עלה בידי הנאשם להרים את הנטל המוטל עליו, להראות, כי הופלה ביחס לסעדו. מהראיות בתיק עולה, כי שוטרים הגיעו לפעילות ליד ביתו של הנאשם בעקבות מידע מודיעיני הנוגע לנאשם. אין מחלוקת, כי סעדו היה עם הנאשם ברכבו וישב בכיסא שליד הנהג. סעדו גם נעצר יחד עם הנאשם. עם זאת, קיימים מספר הבדלים מהותיים בין הנאשם וסעדו: הנאשם יצא מביתו של הנאשם, ולא מביתו של סעדו, קודם לעלייתם

לרכבו של הנאשם; הנאשם וסעדו נסעו ברכבו של הנאשם ולא ברכבו של סעדו; הסמים היו ברווח בין כיסא הנהג ובין משענת הכיסא של הנהג, משמע בסמוך לנאשם ולא בסמוך לסעדו; ברכבו של הנאשם נמצא גליל ניילון נצמד בצבע כחול, הדומה לניילון שעטף את הסמים; גם בביתו של הנאשם נמצא גליל ניילון דומה.

35. סעדו אמנם שתק בחקירה, וזאת להבדיל מהנאשם שמסר גרסה. שתיקתו של סעדו מהווה, לכאורה חיזוק לראיות הקיימות נגדו. עם זאת, עם כניסתו של הנאשם לתחנת המשטרה צעק לסעדו שנעצר יחד עמו, שימור על זכות השתיקה. הנאשם טען בחקירתו, כי היה זה בצחוק (ת/6). אולם, אין בידי לקבל דברים אלו, כאשר סעדו אכן שתק בחקירתו. מכאן, שקריאתו של הנאשם לסעדו לשתוק היא שהביאה לשתיקתו של סעדו, או לכל הפחות תרמה לכך.

36. יתר על כן, גם אם היה מוגש כתב אישום נגד סעדו, לא היה בכך כדי ללמד, כי הנאשם לא ביצע את המעשים המיוחסים לו. בסופו של דבר, הראיות נגד הנאשם הן בעוצמה מספקת, ולא היה בהגשת כתב אישום נגד סעדו, כדי לכרסם בהן. כל אלה יש להוסיף, כי סעדו נעצר, אולם הנאשם לא הביאו לעדות, וממילא ככל הנראה לא סבר שיש בעדותו כדי לתרום להגנתו. הנאשם גם לא הציג ראיות אחרות, למעט טענות בעלמא, שלפיהן מאן דהוא אחר הוא הבעלים של הסמים שנתפסו ברכבו, ואף לא טען כי הסמים הם של סעדו.

37. כאן המקום להתייחס, לפני סיום, לפסק הדין שהגיש בא כוח הנאשם, שלטענתו דומה למקרה דנן, ובו התקבלה טענה לאכיפה בררנית. בת"פ 60520-11-14 (מחוזי, ת"א) **מדינת ישראל נ' אבו חמרה (10.7.15)**, קיבל בית המשפט טענה בדבר אכיפה בררנית והורה על זיכוי של נאשמת, וזאת לאחר שקבע כי המשטרה לא בדקה כדבעי את האפשרות שהסמים שייכים לחתנה של הנאשמת. דא עקא, כי אין הנדון דומה לראייה. באותה פרשה הגיעו שוטרים לערוך חיפוש בביתה של הנאשמת בעקבות מידע מודיעיני שלפיו חתנה מעורב בעסקת סמים. בחיפוש נמצאו סמים בקופסה והנאשמת טענה מייד כי הסמים שייכים לחתנה, ואף דרשה לזמנו למקום. הנאשמת אף טענה כי בדיקות DNA ילמדו כי הסמים אינם שלה אלא של חתנה, אלא שהבדיקות לא נערכו. לעומת זאת, במקרה הנדון כאן, הנאשם לא הצביע על חשוד פוטנציאלי, ואף פעל על מנת שסעדו לא ישתף פעולה בחקירה. פסק הדין שניתן, אפוא, באותה פרשה, אינו יכול לשמש להסקת מסקנות במקרה הנדון.

38. מכאן, שלא מצאתי כי עלה בידי הנאשם להוכיח את טענתו בדבר אכיפה בררנית ואינני מוצאת מקום להיעתר לבקשתו לזיכוי מטעמים של הגנה מן הצדק.

סוף דבר

39. הוכח כי נתפסו בחזקתו ובשליטתו של הנאשם סמים מסוג קוקאין במשקל של 9.83 גרם נטו. לא עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה שלפיה הסמים שייכים לו.

40. לא מצאתי כי נפלו בחקירה פגמים, שיש בהם כדי להשליך על הממצאים בתיק.

41. לא השתכנעתי, כי הנאשם הופלה ביחס לסעדו. מכאן אני דוחה את טענתו להגנה מן הצדק.

42. לאור כל האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, בכך שהחזיק ברכבו ביום 29.5.13 סמוך למושב הנהג, סם מסוכן

מסוג קוקאין במשקל 9.83 גרם נטו.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ו, 06/12/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור דברי ב"כ הנאשם והצעתו, תשקול התביעה אם ניתן לסיים את הליך החילוט בכך שיחולט הסכום של 10,000 ₪ שכבר הפקיד הנאשם בקופת בית המשפט, חלף דיון בחילוף הרכב.

הודעה על כך תינתן על ידי ב"כ התביעה תוך 7 ימים, לאחר שבחנה את כל הנתונים שהציג ב"כ הנאשם לפניה.

**ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ו,
06/12/2015 במעמד הנוכחים.
אפרת פינק , שופטת**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה לגזר דין ליום 6.1.2016 שעה 12:30.

מובהרת לנאשם חובת ההתייבבות וכי לא יקבל הזמנה נוספת. עוד מובהר לנאשם כי במידה ולא יתייצב יוצא כנגדו צו הבאה וניתן יהיה לדון בהעדרו.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ו, 06/12/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידייפהמדהלה